

რედაქცია: სოლომოვი, სერგეი იოსე
გვევის ქუჩაშე, ივ. ამარალოვის ხაზი
ნ. № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერგეი გვევის ქუჩაშე, ივ. ბათი ლოვის სახ-
ლობში, წ. 8.

ხელის-მოთვერა მიიღება კანტო-
რაში. ბარეშე მცხოვრებთა ფეხს: ვ. თხ-
მის. ვ. რედაქცია გა. „დროანა“.

გაზეთის ფასი: ათასო წლი-
სა—8 აა., 6 ხევათ წლისა—4 მ.ნ. და
50 კაპ., ოთხის ფის—3 აა.



ცალკე ლოვერი ლის უაურათ

საქართველო

დღიური

* * ჩევნ მიეკიდეთ დასაბეჭდავად შემ-
დეგი შენიშვნა:

„ამას წინად „დროვებაში“ იყო მოხ-
სხენებული აროიდე სიტყვა იმაზედ,
რომ ქართველი კათოლიკე მღვდელი
ხარისხაროვის მეცანიერებით პაპი და
მისა კარდინალებამ გადასწყიტეს, რომ
საქართველოს ყველა ფრანგების ეკკლე-
სიიში ქართულად ეწირათ ხოლმე. ავ-
გან კარგულებას აქაური კოთოლიკე ეკ-
კლების ბძართველი, ისე ასრულებენ,
რომ მხოლოდ საღამის ლოცვას ლო-
ცულობენ ქართულად, ზოგჯერ ქადა-
გებას იტყვიან და დიდ დღესასწაულში
სახარებას წაიკითხვენ ქართულად, უამი-
სოდ კი ერთ სიტყვესაც ვერ გაიგონებთ
ქართულსა, სულ სომხურად და ლათი-
ურად სრულდება საეკლესით წესები.
ამის შიხეზი არიან სობხის კათოლიკე
ლოდები, რომელთაც უმაღლესა აღი-
ლი უჭირავს, როგორც მაგალითად
პატრი ა. . . ; ეს პატრი არწმუნება
თურმე ქართველებს, რომ სომხები ხარ-
თო, აღდან რჯული ერთია—მაშ ენაც
ერთი უნდა იყოს, თავი დაანგებთ
ოქვენ რაღაც ქართულ ენასა.

„ამის შედეგი ის გახლავს, რომ
ქართველი უკანგები ნელ-ნელა ეჩევიან
ქართველ ზართლ-მაღიდებელ ეკკლესი-
ებში სიარულს,—რადგანაც მათ იქაური
ლოცვა კარგად ესმისთ—და უკველია
ისიც მოადება, რომ სრულებითაც გა-
დავიღნენ ზართლ-მაღიდებელ სარწმუ-
ნებაზედ. მაშინ უკურინ სეირს სობ-
ხის პატრიოტშა პატრებმა! ბურთი და
მეიდანი მარტის აბა მაშინ დარჩებათ!“

* * ჩევნ შევიტყეთ, რომ ამ რამდე-
ნიშე ხის შემდეგ გამოვა სურათები
ზოგიერთი ჩევნი ქართველი მწერლები-
სა. ამბობენ, რომ შემდეგი პირნი იქ-
ნებიან ერთად დახატულნი:

1. ზრიგოლ ურბელიანი, 2. რაფელ
ერისთავი, 3. ილია ჭავჭავაძე, 4. პატა-
რერეთელი, 5. ლიმიტრი ბაქრაძე, 6
ბიორგი ერისთავი, 7. ალექსანდრე
ოსტაბელიანი და 8. ივანე ჭერესელიძე.

* * თევილისში მოვიდა რომიდა
ფულისელ ქართველი კათოლიკების
პატრი, უფ. თუმანოვი, ახალგაზდა კაცი

უოველ დღე ისახავათს გარდა

განცხადება: მიიღება ქართულის,
რუსულის, სომხულის, და სომხულის

უასი განცხადების დადასტუ-
მით ახოზე—1 კაპ., ახო-მთავრულით
სომერენზე—8 კაპ., ჩეცული ბრივის ცო-
ცეროთი—5 კაპ., პატრიათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება ამ გა-
მოცხავის და შეამოქმნას დასახელდეთ
გამოგზავნით სტატიის. დაუმტკი-
ლი სტატიის ავტორს არ დაუბრუნ-
დება.

„დროების“ კორესპონდენცია

ხოლი 17 აგვისტოს. დიდი ხანია მო-
წადინებული ვიყავი და მსურდა მომე-
სენებინა მკითხველი საზოგადოების—
თვის ერთი ლირს ყურადღების საგანზედ
რაოდენიმე სიტყვა, მაგრამ დღემდე სხვა-
და-სხვა მიზეზთა გამო ეს ჩემი სურვი-
ლი დარჩა ჩემშივე უბრალო სურვილ-
ად, —დღეს კი შემიძლიან ამ მხრით
ბეჭნიერათ ჩევთვისა, ამ განვითარება და
განვითარება და დასახლება სასურველს მი-
ზანს. . . .

ზოგებსენებათ ჩევნში (და არა მარ-
ტო ჩევნში მრთელ იცერეთ სამეცნიერო-
ში ვისაც ავათ-მყოფს ერთ წამოახვე-
ლებს იმავე წამს ჭლექს შესწამებენ და,
საუბედუროდ სნეულისა,—თუ იმ პირ-
ველ ამოხველებას მეორეც ჟედ დაერ-
თო, მაშინ ხომ ჭირისუფალი შეიღვება
სნეულის განშორებას. თუ სნეული
ძალიან საყვარელია ჭირისუფლისა, იმ
უმოხვევებში უცლის ერთ სახლს და
აწვენს შიგ, —ესეც მაშინ თუ სნეულის
პატრიონს თრია-სამი საღვომი აქვს; და
თუ არა და საღმე ტყის პირად ანუ გის
ეზოდამ მოშორებულს აღგილზედ მო-
წვენევინებს გისმეს ჭირის უფალი და ა-
თვითონ მოსწნევს პატარა ფაცხას და
შეაგდებს შიგ საბრალო ავათმყოფ
შემდეგ შეუდგებიან თავდგურის ძებნა,
რადგანაც ჭირისუფალი სიხლოვეს ვ
მიეკარება, და ეს თავდგურები გარდა
ჩევნსა, მრთელ შეთანის გუბერნიაში
არსად მოიპოვება და ჩევნში კი საკმაოდ
არიან.

მს პირები განლავან საქართველოს შემ-
დებული და ხალხის უმეცირესობით და თხელი ჭკუით
საქმაოთაც სარგებლობები. მაგალითის
მოსაყანად და სიქმის გარემოების დას-
ნახვად მე დაგისახელებთ მხოლოდ სამ-
პირს, თუმცა სსევებიც არიან. პარველ
ამათგანს ექიმბაშ წინასწარ-ზეტყველ
ჭუჭავს უკვე იცნობთ, მეორე განლავა
ჭუჭავს მზგავსი წინასწარმეტყველი—
ჭუჭარადე და შესაბამის კი ვანე ჭოვა,
როგორიც ამ ერთ ხელობაში, თავდგუ-
რობაში უკველაზედ უფრო გამოცდილი
და პრატეციის მქონე მეორე მეორე განლავა
ჭუჭავს მზგავსი წინასწარმეტყველი—
ჭუჭარადე და შესაბამის კი ვანე ჭოვა,
როგორიც ამ ერთ ხელობაში, თავდგუ-
რობაში უკველაზედ უფრო გამოცდილი
და პრატეციის მქონე მეორე მეორე განლავა
ჭუჭავს მზგავსი წინასწარმეტყველი—
ჭუჭარადე და შესაბამის კი ვანე ჭოვა,

ზედ ცუდი გავლენა ექნება მარტო ერთს ამათ გარეგან შექცელულებას, სხვაც რომ არა ყოფის რა. იმ როგორ ასახულობას მჩენენ ეცნას გარიგებას დღით, კუირით და თვით კა ას ურიგებებია ცნეეულის თავზე დადგომას, ნარდა ჭურიგდებიან, სინამ ავთ იქნება, და თან გარიგების დროს იტკებ სტერეოგნისტურის პატრიონს, რადგან შეცმათის პარიოთ თავზე დადგომა შეუძლებელი და საშიშარიც არის ეგრეთი სისტემისა, და ჭირისუფალი იძულებულია ყოველ დღე აძლიოს საცმაოდ სასტელად ორკა. ამაზედ მე დამარწმუნა ერთმა ს. სამიქაორელ გლეხბა, რომ ლის კრისტალებაც დღის ამათ განიუ ჰოჯუ. ვერ წარმოიდეგნს კაცი იმათ ბარბაროსულ მოქმედებას! მოიკრისტებნ თუ ამა ავათმეუბუთან, გადაკოცეს დღიურ პორტი ლტკას და, რასაკვირელია, გალოთებული ძილი მიეგდება. ბმ ნაირად საბრალო ავადმყრფი ყოველს ბუნების მოთხოვნილების აღსრულებას მოკლებულია. მესლა უნდა მოისხენოთ ის თუ ჩარისად ეპურიბან წნეულს, განსაკუთრ ბით უ. ჰოჯუ თუ გაუგრძელდა ავად მყოფობა — რადგანაც ამ ჰოჯუს უფრო ხშირად შენდება ხოლო ამ თანამდებობის აღსრულება? თუ ავადმყოფის სიმჩრულე გაგრძელდა, მაშინ თურმე მე გორილ სულ გარჩარისს თავი ბეჭრდება, ზოგი სიბერისაგან, რადგან კა მახლობლად სამოცა და მთის წლის იქნება, და წოვაც არ კრისაგან გაბრუებული, მიდის და ხელფეს უკრავსაპარალო ავათმეოფს, მოუძლურებულს შიმშილის და წყურებულისაგან წხეა იმ გეარე მოთხოვნილებისაგან და სნეულებისაგან. შედეგ მოიტანს ჰულინტს ყველს და აფარებს ტუჩი და

ამნაირი ბარბაროსული მოქმედებით ის-ტუმრებას საბრალო ავათმოფს, სრულიად უბრალო სნეულებით შეცყრისამილს საიქონს. მს ტრიკიც და მითი, რომ რადგენი მე თვითონ გამიგონია, რომ რადგენი მე თვითონ გამიგონია, რომ რადგენი და თავზე და ეჭოთიც არ გადარჩენილა, რომელსაც ის უვლიდა. ზოგი ერთმა ეგრეთმა სნეულმა იმოდენი იმედაფინებს, რომ არ გაიკარეს ეს უფათეს მდგომები და მაგალითიც იყო ჩენ ჩენში, რომ მორჩენ. მითს აქაურ გლეხს ბახტაძეს, რომელსაც ცოლ-შვილიანი შეილები ყვანდა, დაუშენ ხეელება და თანაც სისხლის ტანება და ძრიელ ავთ იყო. შეილებმა, რასაკვირელი, იმავეც წამს დაწვეინეს, ზეგრამ საბრალო გლეხმა იმოდენი იმედაფინა, რომ არ მიიკარა სიახლოვეს ჩენი თავდგურები. მაშინ კეთილთა პირთა ურჩიეს შეილებს, რომ თვის მამა წაეუკანა მუთაბის ლაზარეთში, რომელთაც რჩევა კიდევაც დაუყონებლივ შეასრულეს. მუთაბის ლაზარეთში ხსნებული გლეხი და დაჩა ჩამოდენი მე კვრია, სადაც შემდეგ რამ უდენი მე ხანისა განთავსუფლდა თავის სნეულებისაგან ღსრე, რომ დღეს ც თორეტის მოელი მისრ რჯახი მისი მუშაობით და შრომით სცხოვების. და რამა კარგი და ავი აკოდა, ისეთი მუშებელი რომ არ მყოლობდა იმ წარმარტი ეფუავე, უთუოთ ჩამაგდებდნ იმ ბარბაროსის ხელში და კუდევაც მისი კულიტა კველით გამისტუმრებდა წიკალსა შინა აბარამისას, მაგრამ, როგორც იტყვიან, იღბალმა და კარგი მშობლის შოელამ ამაცილა ამას და დღეს სრული ნება მაქს, რომ დავიქადო კარგათ ყოფნა. მრალი ჩენებლი.

არ იქნება ურათო დი კიდევაც სანატრელი იქნება რომ ამ ლირს უურადლების საგანს მიაქცევდეს მთავრობა უურადლებას და იძულებულს გახდიდს უოველს სნეულისა წირისუფალს, თუ თვითონ არ შეუძლიათ მოელა, რომ გაგზავნონ მუთაბისის ლაზარეთში და ააზოვდებას და მის მსგავსებს აღუკრძლალავდეს სასტრიცად თავ-დებურობას, რაც-განაც, როგორც ზეეთი მოახსენეთ, ბევრი სულ ადგილად მოსარჩენი სნეულებით შეცყრობილნი გარდებიან ამ ბოროტი სულის ხელში და მის ბოროტი საშუალებით საიქონს ეგზაგრენი ბიანი. . . მე თვითონ შემიძლიან ჩემი თავი მაგალითად წარმოვადგინო. შარსულს ზამთარში გაცივებით ძრიელ ავთ ვყავა, ასე რომ ცოტა რომ ეს-მოდა და კარგი და ავი აკოდა, ისეთი მუშებელი რომ არ მყოლობდა იმ წარმარტი ეფუავე, უთუოთ ჩამაგდებდნ იმ ბარბაროსის ხელში და კუდევაც მისი კულიტა კველით გამისტუმრებდა წიკალსა შინა აბარამისას, მაგრამ, როგორც იტყვიან, იღბალმა და კარგი მშობლის შოელამ ამაცილა ამას და დღეს სრული ნება მაქს, რომ დავიქადო კარგათ ყოფნა.

ომის შეაღება

რუსეთი

„ქვეკაზში“ იწერებიან, რომ გრაფის ერთა უმცირესი უმცირესი მოედანი გრებედ: რასაც არ მოელოდი, ის თვითონ მოულოდნელათ გეწი; რასაც ციდამ ითხოვდი, მალლა ხელ-აპურობილი, ის თვით მიწაზე პპოვე! შენც, ჩემო კარგო, მაგრამ ხელი მოედნელ შედეს და ნურას გზით ნულარ გაუშევდ მას, თორემ ხეირი არ დაგურგდა! აქ საჭიროა მხოლოდ რა-მოედნები ხსნბით გაძლება, მინამდისინ თვით შენ კარგათ გაეჩევე ამ ბერის ხმარებაში, და შემდეგ კი უკარი ნულარ გაქს, იგრეც მაშელო იქნება! მე გითხარი მინამდისინ და აი როგორც თუ რამდეს შეიძენს და დაიმკიდრებ, მაკო, მხოლოდ ახლა შეიძენ უორლებ მომოვად გიდგა უნგრალო, მაგრამ ქევალი კაცი; მოუკურდელ, მაგრამ ყოველთვის და ყველები ბოროტის მდევნელი; სასტრიც, მაგრამ განუჩერებლათ მართოლი; ცოტა თვითონ გრჩედ თავის დამკერული, მაგრამ ყოველ წამს და წუთ თქვენშე მზრული ფრინველი და მოცადონ!

ცელტონი

გამომვიღებება და ჩვენი აცდები

მშედვებით, ჩემი მშენიერო და დაუვიწყარო მახორ, ძალი! მართალია მოედნობით შენს ტურფა სახეს, შენს ამწვანებულს, ტყით მოსილ გორიაკები და მთების, შენს მძიმედ ამღვრებულ — მაგრამ ზოგჯერ სარკიან კურმუხს, შენს ნაკადულ წყაროებს, შენს გაუშველენელ ყურძნის ბაღებს და თუთების ბაღებს, შენს მშვენიერ, მმწვანებულ, წმინდათ დაგვიღას და დაზარინით ხეხილებით დარგულს და ლაზარინით ხეხილებით დარგულს ეზოებს, შენს ტურფა აზებს და ურლობებს, შენს წმინდათ დაზორის ბროლებს, შენს წმინდათ ბროლებს, შენს წმინდა ბროლებს სალოცავებს შენს ტურფა და უმაკო შეკლ დაშახრულით თვითონ შენც, ამაც ასა სანუკეშო და არა სასუურ მაქმენიერნახე მე, ამ თოხ შელში, ზედმი მრავალურ წმინდამ კართველია დარჩომილხარ, რაც რამდენიმე საუკუნოზე ების წინ ყოფილხარ! ახლა ლდერთმა

საფარის ტელეგრამება გვაცნობებსო, რომ მე 20 დეკტემბრს 11 ავგვისტოს შეტაკება ჰქონდა ინსურგენტებთან ბოსნიის მარჯვენა მხარეზედ. ბათოლა განგრძელდა დილის 12 საათის ნახევრიდამ საღამოს ცხრა საათის ნახევრამდი. ინსურგენტები უფელგან სრულიად დამარცხდნენ.

— ავევე გაზეთში იწერებიან, რომ უკანასკნელ ომის ხარჯს 1,200 (ათას ორასი) მანეთს ანგარიშობენ.

— „პოლოტიკურ ქორენესპონდენციაში“ იწერებიან სტამბოლიდამ, რომ ჩიტალჯის სიმაგრეები მხოლოდ მაშინ იქნება დაცლილი სუსებისაგან, რომა ამათ ჩაბარიდნება ბათუმით. ტოტლებენის უმთავრესი ცაფრომი როდოსტრუში ჭიათურა, ვარნაში იქნება გადატანილით.

— ხარჯოვიდამ აცნობებენ „მოსკოვის შტეკებს“, რომ 10 მარიამბის-თეილმ დაწყეს იქ მუოფი ტუსაღი თათრებისა გადაყვანათ. აქ სულ 900 დაბალი ჩინი (სალდათები) და 45 აფიც-რები აჩინ ტკვევებით. მსენი წავლენ სათათრეთში სევასტოპოლით. ამასთანავე, როგორც ამბობენ, პალტაზდამაც იმავე დროსა და იქვე გაიყვანებენ ტკვევებსამ.

— გაზეთ „მდგრადი“ მუთაისილაში წერება ერთი იმისი კორენესპონდენტი, რომ იმან გაიკო, რომ „თათრები შეუდგნენ ბათუმისა და იმის არე-მარეს დაცლას. ჩევნება ჯარებამა დაიჭირეს ჩურუქ-სუ, სამება და ძეირიკე მოლაპარა-

კება ბათუმის საზოგადოთ დაჭერაზედ წინ-და-წინ მიღინდა. ბათუმის მშენილობისათ აღებაზედ ეჭვი არ უნდა იყვესო. ამბობენ, რომ რამდენსაც არა ცდილობენ ზეგები და საზოგადოთ არისტოკრატითა, რომ ააღლეონ ლაზები ხალხი მარც უფელება რებაზე.

„ბევრმა შობულეთლებმა გამოუცხადეს დენერალ უკლობეის, რომ ისინი მოხარულნი არიან შეუკრდნენ რუსებსა, თუმცა იმათ აფთხობენ ზოგიერთი გაელენიანი შობულეთლები, როგორც პლი და პსლან თავდგირიდები, რომ იქნება ურჩევენ იმათ სათათრეთში გადასახლებასათ.

„ბარდაწყვეტილების დამოთათრების მხრით, რომ ჩაგვაბარონ ჩევნ ციხის ძირი, აქედამ (მუთაისილმ) ატრადით წავიდა კომისიის ერთი წევრთაგანით. ბრიგოლ დავითის აქ ზურიელი, რომ დაესწროს აღნიშნული ადგილის ჩაბარებაზედ.

საბასო

კაცები უფ. პოლორემანელს

უფ. რედაქტორო, თქვენგან გამოცემულ გაზეთში, № 155, არის დაბეჭდილი კორენესპონდენტია სიღნალიდან, რომელშიაც ავტორი, „პოლორ-მელანელი“, სხვ-თა შორის, სწერს, ვითომც

უსიამოენო და სამწუხარო კუთილა აქას, რომ გამოსაძიებელ კამისიაში, მრავალობის საქმეზედ, მონაწილეობა ჰილებს რისილოდე პირმა აღილობრივ ჩინოენიკებთაგან და უითომც მათ, როგორც ამბობენ, „მღვრივე წყალში თევზი ეჭირნოთ.“ და ამას გარდა შეეხება კიდევა მათ სახელსაც პატივის შემთხვევაში, სახელის აღილობრივი ჩინოენიკების მისამართ მის საწარმოებელად, როგორათაც გარე შე პირო, აქედან სჩანს, რომ ჩემზედ დამოკიდებული არა რამიე საქმე არ ჰყოფილა და არც შემეძლო, რომ „მღვრივე წყალში თევზი დამეკირნა.“

ჩევნ ზედ აქ უკამაყოფილება არა ეს არ გამოუცხადებია, გარდა კორენესპონდენტის, რომელსაც, არ ცუში, სწერებული მასალები სიღდან ამოუკრეფია.

ძრიელ შემცდარია უ. ავტორი, რომ იგონებს იმისთვის ცრუ ამბებს და სწერს დასაქმეყოფილებლად თავისის ბორიტის გულისა. მე დარწმუნებული ვარ, რომ ავტორი ამისთვის სიცრუეს სწერს იმშერნით.

მე ესთხოვ უ. ავტორს ნათლად გამოაცხადოს, რასაც სწერს ჩევნზედ და

თო იმას, რომ თქვენც გაიგეთ მამა-პაპების ანდერძი და დაინახეთ მისი საჭიროება?! ვინძლო, ვინძლო მაკელებო, ერთი ერთმანერთს არ ჩამოჰჩეთ. ძველადგანვე უთქვამთ: „ისა ჯვარის მამულისათვის, რომ შვეილი იჯვაბდეს მამასა“ თუ თქვენ მესტიას შაუქლიან თოხს თავის შვეილს შეკლაში აღზდეა მიჰსცეს და ქართული წერა-კითხვაც ისწავლოს, რაომ ყველა თქვენგანს ერთის შვილის მსწავლება არ შაუქლიან?... მარც არ მამიძლიან არ გაგიტუდეთ და პატივი არ გცემო მაკელებო: ამ უკანასენელ წელს თქვენ ძლიერ ისწავლით ჰავლი-სადმი. ხუთმეტამდის მაკელები თეთოონ, სხვის უბრძანებლათ, მოიკვანა შვილები და შკოლაში მოაბარა... მაშ ეგრე პატივი ცილებ და კეთილი შემთხვევა გავეცეს ისწავლებით და განსაკუთრებით შენი შეილები შკოლაში გაგზავნებ; რათ თევზი დაოდი — სიხარული ერთმანერთს შეჰსი დაისახობლო წიგნი, გაზეთი წაიკითხონ და მით გული მოიმსუბუქონ. სჩიელობან და მით გული მის საქმე წკვანი, ნასწარა გარდა, რომ სხვა წკვანი, ნახილი კაცები ნახონ, და მათგან ახლი ვლი კაცები ნახონ, და მათგან ახლი სიტყვა, ისწავლა გაიგონ, ანუ რომელიც ამ ქამაღ თქვენში არსებობს, საყვარელი შეილისაერთ მოუსარეთ და შანიახეთ...“ (შემდეგი იქნება)

რად ჰქონდა სხვა. მაგის დანიშნულებაც ის აჩინ, აუც ჩემი უყო. მაგან დაულალავად და მოუსყიდვათ თქვენ შეილებზე (და უსხვათა შორის თქვენზედაც) უნდა იზრუბო, და თქვენ კი თავის შეხრით ხელი მოუსაროთოთ მას, რაშიც საჭირო იქნება ეს ხელის მომართვა. ჩევნ მამა-პაპებს უთქვამთ: „ჰსწავლა სინათლეა. უჰ! წავლელება სიბნელედან!“ მგონია თქვენც მრავალ-ჯერ გაზიგონიათ? თქვენგან პატარება ხომ ყველაზ იყიან, ეს ჩევნ წინაპაროთაგან ანდერძათ გამოიქვერება ანდაზა. მაშ ისწავლეთ ძავლები ჰო ჰსწავლისაბრძი, ვიდრე დრო არის! მხელა ხომ ცხადათა ჰქედავთ მის საჭიროებას? ნუ მოაკლებთ თქვენ შეილები უბრალო ქართული წერა-კითხვის ცოლნას მიანონ? ხომ ცარებათ განსაკუთრეთ — უსიმი, კოტრა, მურადა, ჰჯი-ქაუზა, ალაშირინა, ბლავერდა, რუშინა და სხვან ბევრინი, რა ტროს მოვიდო უნენ ჩემთან ჩართულის წერა-კითხვის სასწავლებლათ! მსენი დღისით მუშაობაში თავს იკლავ-დნენ, რომ ცოლ-შეილს საჭმელ-სასმელი მიჰურენ და დამით კი, როდესაც მუშავი უნდა ისკენებდეს, შკოლაში შორის გრაფიკებლნენ! მე რა ნიშნავი? არა

დრო და ცხოვერება საესეა ათა-გვა-რისაქებით. თუ აუც დღეს ისწავლე ხელით გამოერობენ, ილ-რე, რომელიც ამ ქამაღ თქვენში არსებობს, საყვარელი შეილისაერთ მოუსარეთ და შანიახეთ...“

